

Kasper – Pieni onnistumistarina

Kotipesästä voimavaroja työelämään-hankkeessa mukana ollut Kasper kertoo:

”Syksyllä 2024 korkeakouluopintoni olivat olleet kesken noin vuoden ja yritin saada tehtyä rästikursseja työn ohessa. Vuotta aiemmin olin hakenut YTHS:ltä apua keskittymisvaikeuksiin ja minulle määrättiin masennuslääkkeet. Lääkkeet lamaannuttivat ja aiheuttivat ahdistuskohtauksia. Ollessani ystävien kanssa reissuilla, en aina edes jaksanut nousta sängystä. Päätin lopettaa lääkityksen, sillä niistä ei ollut apua. Pikkuhiljaa toimintakykyni alkoi kohentua. Työskentelin vuosi sitten taksifirmassa provikkapalkalla ja taloudellinen tilanteeni oli jatkuvasti tiukka. Joinakin 12 tunnin työpäivinä minulla meni enemmän rahaa lounaaksi ostamaani kolmioleipään, kuin mitä minulle jäi käteen palkkaa koko päivän työstä. Hain taloudellista tukea seurakunnan diakoniasta, sillä rahat loppuivat toistuvasti. Diakonian kautta sain myös vinkin Kotipesä-hankkeesta.”

”Kotipesästä sain apua opintojen loppuun suorittamisessa ja opinnäytetyön kirjoittamisessa. Se oli raskas vaihe, sillä töitä oli paljon eikä vapaata aikaa juuri jäänyt. Opinnot painoivat jatkuvasti mieltäni, kunnes maaliskuussa 2025 sain ne lopulta valmiiksi - se oli suuri helpotus. Opintoni kestivät kaikkiaan 5,5 vuotta, joista yksi kokonainen vuosi kului epäsoivivan lääkityksen kanssa selviytymiseen. Opintojeni valmistuttua pystyin keskittymään töihin ja vapaa-ajan viettoon kavereiden kanssa. Se tuntui oudolta, mutta vapauttavalta. Toimeentulotuen ja pienipalkkaisten töiden yhteensovittaminen oli hankalaa, sillä töiden tekeminen ei ollut taloudellisesti kannattavaa. Tein kompromisseja ruoka- ja muiden menojen suhteen ja opin toimimaan säästeliäästi.”

”Työnhaku on selkeästi vaikeutunut aiempaan nähden. Insinöörejä on työmarkkinoilla paljon enemmän kuin opintojeni alussa ja kilpailu on kovaa. Ennen harjoittelijastatuksella oli helpompaa saada jalka oven väliin ja juniorikokemuksen kautta edetä uusiin tehtäviin. Valmistuttuani etsin alani työpaikkoja aktiivisesti – joinakin päivinä lähetin jopa kymmenen hakemusta. Työni taksifirmalla oli osa-aikaista tuntityötä, mutta lomautusten myötä tunnit vähenivät noin 50 kuukausitunnista puoleen. Muutama viikko sitten sain iloisen puhelinsoiton: olin tullut valituksi oman alani kokoaikaiseen työtehtävään. Tuleva työnantaja vaikuttaa hyvältä ja työpaikan ilmapiiri rennolta.”

”Kotipesästä saamani yksilöohjaus oli opintojeni ja arjenhallinnan kannalta erittäin merkittävä tuki. Tapaamiset auttoivat aikatauluttamaan, suunnittelemaan ja pääsemään lukoista eteenpäin. Tilivelvollisuus jollekin ulkopuoliselle helpotti asioiden etenemistä silloin, kun mikään ei oikein sujunut. Kävin säännöllisesti Kotipesän Nepsy-ryhmässä sekä yhteisötapaamisissa. Nepsy-ryhmä avarsi ajatusmaailmaani, lisäsi ymmärrystä omista toimintamalleistani ja auttoi arjen ajanhallinnassa. Esimerkiksi tapaamisiin valmistautumisesta ja liikkeellelähdestä tuli tietoisempi rutiini. Kotipesä-yhteisö tarjosi mukavan ja ystävällisen ympäristön, jossa pääsin tutustumaan uusiin ihmisiin ja miettimään välillä ihan muita asioita. Vaikka osa osallistujista on välillä jännittyneitä, ilmapiiri oli ystävällinen ja keskustelu luontevaa. Aamupala, uudet tuttavuudet ja arkiset keskustelut olivat osa hyvää kokemusta. Polkuja työelämään-ryhmän kanssa tehty yritysvierailu oman alani yritykseen toi perspektiiviä ja konkretisoi eri työpaikkojen erityispiirteitä ja ilmapiiriä. Vaikka hakemukseni kyseiselle työnantajalle ei tärpännyt, vierailu oli hyödyllinen.”

”Kaiken kaikkiaan Kotipesä-hankkeen toimintaan osallistumisella oli minulle suuri merkitys. Siitä muodostui yhdenlainen yhteisö elämäni viimeisen vuoden aikana. Se oli paikka, jossa olin osa jotakin, sain tukea ja osallistuin monipuolisiin toimintoihin. Muilla yhteisönä voi toimia opiskelijaporukka, perhe tai muu lähipiiri. Kotipesästä tuli minulle samankaltainen tukea antava yhteisö. Yksilötapaamiset olivat pelkkää plussaa ja pienryhmätapaamisissa sain harjoitella sosiaalisuutta ja keskittyä kiinnostaviin teemoihin. Kotipesä-yhteisön tapaamisten aiheet olivat mielenkiintoisia ja mielestäni niiden käsittelylle saisi olla enemmänkin aikaa. Tulevaisuus näyttää nyt valoisammalta. Uuden työn myötä käteen jää vihdoin hieman ylimääräistä rahaa. Pystyn vähitellen lyhentämään opintolainaani, vaikka summa on suuri ja korot nousevat. Vähävaraisena opin käyttämään rahaa harkiten ja toivon, että jatkossa taloudellinen tilanteeni tasapainottuu.”